

dem forfægtede Anskuelse, at faa deres Navne tilføjede paa Listen.

Der er ogsaa en Mangel ved den Liste, Lovforslaget vil udfærdige: den tager ikke tilstrækkeligt Hensyn, i alt Fald ifølge Ordene, til at beskytte historiske Navne. Navne, som en Gang høre vor Historie til, bør ikke gøres til Gribsgods. Navne som Thorvaldsen og Tordenskjold maa være udelukkede for Tilegnelse af Almenheden. Derfor bør ogsaa saadanne Navne optages paa den af mig anbefalede Liste over Navne, som ikke ere Genstand for almindeligt Valg. — Den højtærede Justitsminister sagde, at der ikke i vor Lovgivning findes nogen Beskyttelse for alt erhvervede Navne. Det er naturligvis fuldt ud rigtigt, at vi have intet Lovbud, der beskytter den enkelte Person eller den enkelte Familie med Hensyn til det Navn, de bære, men vor Lovgivning forbyder andre uden Bevilling at antage et andet Navn, og Justitsministeriet har ifølge en, jeg tror, bestandig fulgt Praksis givet de bestaaende Navne den fornødne Beskyttelse. Det kan derfor ikke, forekommer det mig, ret vel gaa an, at man nu ved dette Lovforslag betager de bestaaende Navneinteresser den Beskyttelse, de hidtil utvivlsomt have haft gennem den Justitsministeriet tillagte Bevillingsmyndighed.

En anden Grund, jeg har til at nære Tvivl om, at Lovforslaget i alle Henseender er heldigt, er, at jeg frygter, at ved Aar 1915, naar Lovens Virksomhed i det væsentlige ophører, vi da let kunne være komne i en lignende Tilstand som den, vi nu søge at afhjælpe. Det ligger i den store Decentralisation, som Lovforslaget giver Gennemførelsen af hele denne Foranstaltning. At Forordningen af 1828 og de dertil sig sluttende Cirkulærer fra Kancelliet have ført til den Tilstand, vi nu alle ere enige om at finde beklagelig og urimelig, ligger efter min Overbevisning i, at Landets Præster, som havde Gennemførelsen af denne Sag i deres Haand, med deres bedste Villie vare ude af Stand til at føre den i en bestemt Retning og forhindre den Overfyldning med enkelte Navne, som vi nu beklage os over. Hvad vil nu Følgen blive af, at man i Stedet for de gejstlige Embedsmænd tager Politimestrene og Borgmestrene hele Landet over? De skulle efter Lovforslaget udstede Navnebevillinger indtil 1915, naar Lovens Betingelser ere opfyldte. Men er man da ganske blind for, at den ene Politimester ikke ved, hvad den anden gør i saa Henseende, og at det overmaade let kan hælde, at

der i den Fortegnelse, som gives over Navne, der ere anbefalede, findes nogle overordentlig tiltalende, som navnlig stikke stærkt af mod de nuværende mange Navne paa —sen, og at Folk ville falde som glubende Ulve orer disse Navne, saa at vi en skønne Dag maaske ser, at vi høre lige saa mange med disse meget yndede Navne her i Landet, som vi nu have Navne paa —sen.

Jeg er fuldt enig med Lovforslaget i, at man bør lette Adgangen til Navneforandring saa meget som muligt, baade pekuniært og hvad Ulejligheden angaar. Men jeg tror, det er urigtigt, at man tager hele denne Sags Styrelse bort fra Centraladministrationen. Nu kan jeg meget vel forstaa, at Løsningen af denne Opgave let vil blive uoverkommelig for Justitsministeriet, hvis der ikke gives det en særlig Hjælp dertil. Men er Foranstaltningen, hvad jeg finder, af saa stor national Betydning, at man kan sætte noget ind paa at faa den gennemført, forekommer det mig at være det naturligste af Verden, at man ogsaa lod Staten betale noget derfor. Det kan jo ikke blive saa overordentlig kostbart at oprette et eget Kontor, der har med alle den Slags Sager at gøre, og som altsaa kun undtagelsesvis vil faa Anledning til at ulejlige den høje Minister. Derved vil ikke voldes den enkelte, der ansøger om Navneforandring, nogen videre Ulejlighed. Det er jo dog ikke Mening og heller ikke nødvendigt, at fordi en Mand melder sig hos Politimesteren en Lørdag og vil have Navneforandring, han saa skal have det i Orden allerede næstfølgende Mandag eller Tirsdag, saadan Hast har det dog ikke. Lad det vare en Maaned eller to Maaneder, det gør jo ikke noget. Det behøver ikke at koste hom noget, han leverer sine Papirer til Underøvrigheden, og denne sender dem til det af mig antydede Kontor, og der bliver det overvejet, om det Valg, som vedkommende har gjort, er anbefaleligt, om det i øvrigt stemmer med Loven, og om man ikke netop ved at tillade ham at tage dette Navn kommer ind paa en saadan Overfyldning med dette Navn i hele Befolkningen, at man maa fraraade Manden at benytte det.

Der mangler ogsaa, forekommer det mig, en Bekendtgørelse. Det kan dog ikke være ganske uden Interesse for hele det øvrige Publikum at vide, hvem der søger Navneforandring, og derom faar det slet intet at vide efter dette Lovforslag. Det kan heller ikke gøres, naar man vil decentralisere hele denne Foranstaltning,